

Protestantse Kerk
Engelen

Veertigdagenkalender 2021 - 2

Troost in de woestijn

Voorwoord

Veertig dagen lang hebben we de tijd om ons bewust te worden van God, de mensen om ons heen en onszelf. Om elkaar daarbij te helpen maken we als gemeente een veertigdagenkalender: voor elke dag een tekst, een recept, een foto of verhaal dat ons helpt. Troost in de woestijn, is de titel van deze kalender.

Dat heeft al heel wat gemeenteleden geïnspireerd. Hun bijdragen leest u in dit tweede deel van onze kalender. Maar we zijn nog niet 'rond'. Er zijn nog wat dagen te gaan totdat het Pasen is. Dus heeft u ook een tekst, gedicht, lied, recept, foto, ... iets dat u troost? Lever uw bijdrage in via predikant@kerk-engelen.nl of bel met Marloes om te overleggen hoe jouw bijdrage in deze kalender kan komen.

Elke week mailen we de kalender voor de week die volgt. Hij komt ook op de website www.kerk-engelen.nl te staan, en tijdens de open kerk op woensdag van 13.30-15.00 uur liggen er geprinte exemplaren in de kerk klaar om op te halen. Is dat allemaal geen optie? Neem dan contact op met Marloes of zoek iemand in de buurt die voor u kan printen.

Ds Marloes Meijer

Donderdag 25-02-2021 Romige pompoensoep

Een beproefde troostsoep.

Ingrediënten

- 400 g pompoenblokjes, vers of diepvries
- 1 ui
- 1 eetlepel zonnebloemolie
- 1 teentje knoflook
- 1/2 theelepel kerrie
- 800 ml water
- 2 groentebouillonblokjes
- 200 ml kookroom

Bereiding

Snipper de ui en fruit die aan in de olie in een soeppan, voeg de kerrie toe en vervolgens de (bevroren) pompoenblokjes en de fijngesneden knoflook. Laat 5 minuten meebakken, af en toe roerend. Voeg het water, de kookroom en de bouillonblokjes toe, breng aan de kook en laat 15-20 minuten op laag vuur en met een deksel op de pan koken. Pureer de soep met een staafmixer of wrijf hem door een zeef. Serveer warm en bestrooi eventueel met wat verkruimelde feta en fijngesneden peterselie.

Bea Kagie

Vrijdag 26-02-2021 Lichtpuntjes in een dorre tijd

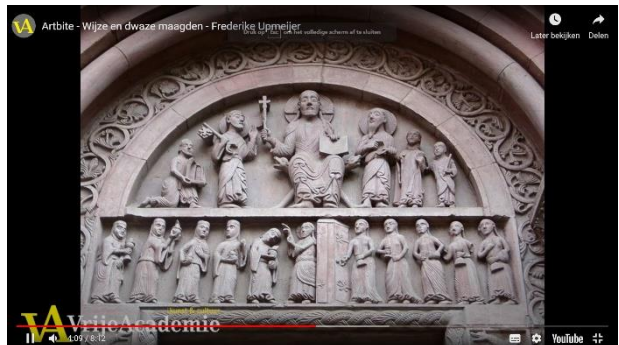
Wanneer wij op vakantie een mooie wandeling maken, zeggen wij vaak tegen elkaar; “Denk hieraan als we de volgende keer weer ons rondje Haverleij lopen”. Dit jaar hebben we er al vele rondjes Haverleij opzitten en om eerlijk te zijn, wordt het wat saai. Een lichtpuntje is dan wanneer je een bekende op je rondje tegenkomt en een praatje kunt maken. Gelukkig blijken kerkgangers ook wandelaars te zijn! Een lichtpuntje was het ook toen de beheerder van de golfbaan, toen de golfers vanwege de sneeuw toch niet konden golfen, zijn terrein openstelde voor wandelaars. Een geheel nieuwe wandeling, vlak bij je huis, die door alle bochten ook verrassend lang was.

Natuurlijk mis ik, net als iedereen, de lichtpuntjes die je in het normale leven hebt: voorstellingen, concerten, lezingen, musea, de kunstgeschiedeniscursussen op de Volksuniversiteit en ‘live’ kerkdiensten. Gelukkig zijn daar wat alternatieven voor gekomen (al blijft het behelpen). Zo woonde ik met honderden anderen over de hele wereld een lezing bij van een bekende hoogleraar in Oxford, die hij hield vanuit zijn eigen studeerkamer. Dit soort mogelijkheden mag blijven post-corona! Een aardige vervanging voor mijn kunstgeschiedeniscursussen zijn de ‘art bites’ op de site van de Vrije Academie (<https://www.vrijeacademie.nl/vrije-academie-tv/>): een verhaaltje van 10 à 15 minuten over allerlei onderwerpen. Bekijk

bijvoorbeeld eens het lezinkje van Frederike Upmeyer over de wijze en dwaze maagden. En laten we de vlogs van Marloes niet vergeten.

Maar het allerbeste lichtpuntje is nu toch het licht dat aan het

eind van de tunnel schijnt in deze dorre tijden, de voorzichtige hoop dat het normale leven dit jaar weer terugkeert en ‘de steppe weer zal bloeien’!

Zaterdag 27-02-2021 Ik heb vannacht gedroomd

Samen zingen geeft troost, zegt Frits Kool. Jammer dat we dat nu moeten missen, want zingen is dubbel bidden (Augustinus).

tekst
mel. Frans Demaret

Ik heb van - nacht ge - droomd, o Heer,
dat al - le men - sen lach - ten
en on - be - kom - merd, on - be - zorgd
de nieu - we dag ver - wach - ten.

Ik heb vannacht gedroomd, o Heer, dat alle veten rustten,
en dat mijn buurman, vol berouw, zijn vrouw weer teder kuste.

Ik heb vannacht gedroomd, o Heer, dat alle journalisten
de waarheid schreven in hun krant, en niet meer dan ze wisten.

Ik heb vannacht gedroomd, o Heer, dat Rus en Yankee samen
hun wapens wierpen in een kuil, en zongen: "Christus Amen."

Ik heb vannacht gedroomd, o Heer, dat alle mensen lachten,
maar toen ik wakker werd, sprak Gij: "dat komt... nog even wachten!"

Te beluisteren via <https://youtu.be/HjuK1DEo15M>

Zondag 28-02-2021 Goddelijk geluk... (Marcus 9:2-10)

Koop dit, en je zult gelukkig zijn!

Doe dat en het leven zal je toelachen! De reclamemakers kennen ons diepste verlangen soms beter dan wijzelf het kennen. Ons verlangen naar geluk. Het lastige van écht geluk

is dat het niet te koop is en dat je het niet kunt plannen. Er zijn mensen die er een leven lang naar verlangen. Anderen ervaren het, soms, even.

Precies in het midden van het haastige, nuchtere evangelie van Marcus lezen we over zo'n gelukservaring. Een moment waarop alles samen valt, waarop er schittering is, schoonheid en ... tja, geluk is niet makkelijk in woorden te vangen. Voor mij komt Hans Andreus aardig in de buurt, in zijn gedicht *Liggen in de zon*: '...lig zacht te zingen, antwoord op het licht, lig dwaas zo dwaas niet buiten mensen dingen, te zingen van het licht dat om en op mij ligt.'

Dat gevoel dat alles klopt, dat alles samen komt, dat jij er mag zijn, dat alles en iedereen er mag zijn en dat God daarin en daaromheen... nou ja, dat je verlangen van gekend en geliefd zijn, je verlangen naar dat het 'goed' is, maar dan nog meer en dieper... dat dat waarheid wordt. Dat is wat er op die berg gebeurt. Jezus en zijn leerlingen worden even opgetild. Op de bergentoppen van geluk staan ze. In de bijbel is dat ook: 'dicht bij God'. Het is een schitterende ervaring. Heilig, en daarmee kwetsbaar. Iedereen weet: dit kan niet eeuwig duren. Je kunt er niet in blijven wonen.

Wat ben je gezegend als je het gevoel herkent, als je soms ervaart hoe je samenvalt met je verlangen. Dat is genade, een onverwacht cadeautje dat je zomaar krijgt. Het valt je toe. Je kunt het niet regelen of kopen.

Het helpt wel om met open ogen en oren, met een open hart, in het leven te staan. Om je bewust te zijn van je verlangen en de tijd en aandacht te hebben om het te herkennen.

Want goddelijk geluk, dat kan iedereen overkomen.

Ds Marloes Meijer

Maandag 01-03-2021 Foto

Tino Pol fietst graag door de Bosschebroek. Hij fietst daar vaak. Daardoor leer je de details kennen en maak je je het gebied eigen. Je zou kunnen zeggen dat dat gebied daardoor 'kerk' wordt: zo zie je God aan het werk.

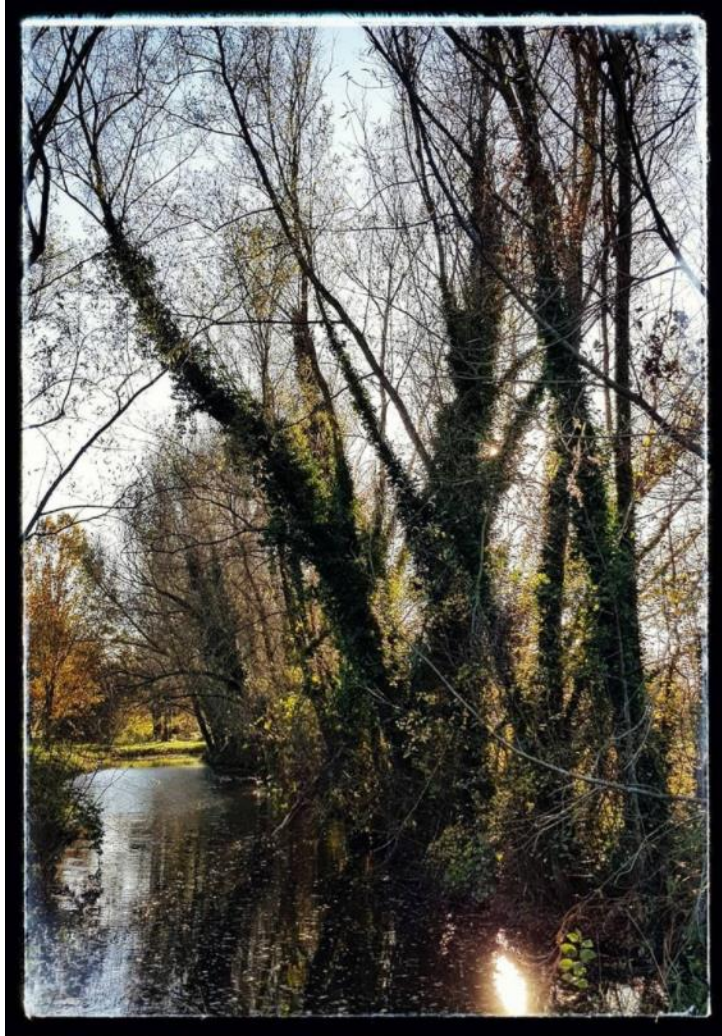

Foto: Tino Pol, alias Tinus Gritter op Instagram

Dinsdag 02-03-2021 Zend ons een engel in de nacht

Zend ons een engel in de nacht
als alles ons een raadsel is,
als ons de zekerheid en kracht
ontvallen in de duisternis.

Zend ons een engel ieder uur
dat ons ontvoert van u vandaan,
wanneer wij voor de blinde muur
van uw geheime plannen staan.

Zend ons een engel met uw licht
in onze slaap, de metgezel
die troost brengt in het vergezicht
van God met ons, Emmanuel.

Zend ons in hem de zekerheid
dat u ons zelf bezoeken zult
en bij ons wonen in uw tijd
en leer ons wachten met geduld.

Michel van der Plas

Aangedragen door Ans Vermeijden

Woensdag 03-03-2021 Met de kinderen

Dit zijn happy stones. Happy stones (spreek uit: heppie stoons) zijn vrolijke stenen. Je vindt ze soms zomaar op straat.

Heb jij er al eens een gevonden?

Het is fijn als je zo'n steen vindt. Veel mensen moeten dan even lachen. Je wordt er vrolijk van. Een happy stone mag je meenemen en bewaren. Je mag ze ook weer ergens neerleggen. Gewoon op straat, of een beetje verstopt in de struiken. Je kunt ze ook bij iemand voor de deur neerleggen, die wel een beetje vrolijkheid kan gebruiken.

Misschien kun jij zelf wel happy stones maken. Zoek wat mooie stenen en kiezels. Groot of klein, alles kan. Was ze schoon en droog ze daarna heel goed. Het duurt best even voor stenen goed droog zijn, dus misschien moet je een paar uur wachten. Het helpt als je ze in de zon legt.

Dan pak je vrolijke kleuren verf, of stiften waarmee je op steen kunt tekenen. Gewone viltstiften gaan makkelijk kapot. Teken leuke plaatjes, schrijf lieve woorden of verf gewoon leuke kleuren op de steen.

Als de stift of verf op jouw happy stones droog is, kun je ze ergens neer gaan leggen. En natuurlijk ga je af en toe kijken of iemand ze al gevonden heeft. Als ze weg zijn, dan weet je zeker: jij hebt iemand blij gemaakt!

Ds Marloes Meijer

Donderdag 04-03-2021 Sabbatical

Dertien maanden geleden, begon ik aan een sabbatical - dat had ik nog nooit gehad en wilde dat wel eens meemaken. Met 90% van mijn activiteiten was ik gestopt om me te bezinnen op wat ik echt wilde doen met mijn tijd. Twee maanden later - rond half maart - ging de hele wereld in gedwongen rust, quarantaine, lockdown. Als de aanleiding niet zo bizar was geweest - een dodelijk virus - had ik kunnen denken: tjonge, goed voorbeeld doet goed volgen zeker. Was het misschien hoog tijd dat de mensheid werd wakker geschud uit een voortrazend bestaan. Hoog tijd om te stoppen met een gekmakend tempo, waar zoveel jonge mensen een burn-out van hadden gekregen. En: te stoppen om de natuur eens te laten ademen en bijkomen van uitbuiting. Moest het land niet om de zeven jaar rusten (Leviticus)?! Kenden wij dat nog: akkers een poos braak laten liggen om bij te komen? Nee, het was allemaal 24/7 geworden, seizoenen deden er niet meer toe, tijd is geld en dus denderde de trein van de economie door en door en door....

Is het een idee om elk jaar een rustperiode in te bouwen, een corona-pauze.... Maar daarvoor hadden we toch de vastentijd? Ja, maar als ritueel had het verder geen invloed zoals corona. Ik wil het omdraaien: de vasten als model voor de inrichting van de tijd: op tijd en met regelmaat stoppen. En dan echt stoppen om te vieren, om te leren, om los te laten, om te helen. Een vasten dat de mensheid leert om op tijd te stoppen. Niet gedreven door angst voor de dood, angst voor Covid-19, maar gedreven door oude Wijsheid. Zo kwam ik tot het thema Mens en Leven en het liep uit op Prediker. Heb ontzag voor God en vier het leven.

Peter van Helden

Te zien: de viering van 14 februari '21 via <https://youtu.be/xlc5YI-qQRw>

of via de website van de Protestantse Gemeente Berlicum.

Vrijdag 05-03-2021 Jezus diep in de woestijn

Lezen: Deuteronomium 5:6-11

Jezus diep in de woestijn,
eenzaam en vol vragen,
voerde daar een zware strijd,
veertig lange dagen.

Veertig dagen zonder brood,
Hij is niet bezwiken,
ook al was de honger groot
voor zijn tegenspreker.

Alle rijkdom, alle macht
lagen in zijn handen,
als Hij maar een knieval bracht
voor zijn tegenstander.

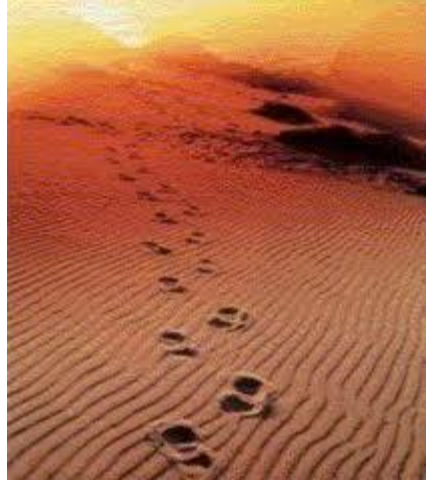
Jezus zei: Ik kniel niet neer,
want er staat geschreven:
bid alleen tot God de Heer,
dien Hem heel je leven.

Jezus, diep in de woestijn,
veertig lange dagen,
bleef het in een zware strijd
met Gods woorden wagen.

Hanna Lam

Aangedragen door Joke Kool

Te beluisteren via: <https://youtu.be/fhkYakm98wg>

Zaterdag 06-03-2021 Lock down / vergrendeling

Te midden van alle angst en zorgen rondom het Coronavirus, beginnen hier en daar ook andere geluiden te klinken. Biedt deze crisis onze samenleving niet ook onverwachte kansen? Zou de pandemie niet het startpunt kunnen zijn van een eenvoudiger levensstijl of een nieuwe economie? En zouden we als kerken daarin niet het voortouw kunnen nemen? Oude, vaak diep christelijke waarden kunnen nieuwe betekenis krijgen: Rust en aandacht voor elkaar, zorg voor de schepping, een duurzame levensstijl, een economie van het genoeg, ruimte voor persoonlijke reflectie en gebed.

Ja, er is angst.

Ja, er is isolatie.

Ja, er wordt gehamsterd.

Ja, er is ziekte.

Ja, er is zelfs dood

Maar,

Ze zeggen dat je in Wuhan na zoveel jaren van lawaai
de vogels weer kan horen zingen.

Ze zeggen dat na slechts een paar weken van rust
de lucht niet langer stijf staat van de smog
maar blauw en grijs en helder is.

Ze zeggen dat in de straten van Assisi
mensen elkaar toezingen over de lege pleinen
en hun ramen openhouden,
zodat zij die alleen zijn de geluiden van families
om hen heen kunnen horen.

Ze zeggen dat een hotel in het westen van Ierland
gratis maaltijden aanbiedt
en bezorgt bij hen die aan huis gebonden zijn.

Vandaag is een mij bekende jonge vrouw
druk bezig om in haar buurt
flyers te verspreiden met haar nummer,
zodat de ouderen iemand hebben die ze kunnen bellen.

Vandaag bereiden kerken, synagoges, moskeeën en tempels zich voor om dakloze, zieke en vermoeide mensen te kunnen verwelkomen en onderdak te bieden.

Over de hele wereld beginnen mensen te vertragen en te reflecteren.

Over de hele wereld kijken mensen op een nieuwe manier naar hun burens.

Over de hele wereld worden mensen ontvankelijk voor een nieuwe realiteit,

voor hoe groot we eigenlijk zijn en hoe klein onze feitelijke controle, voor wat er werkelijk toe doet.

Voor liefde.

Dus we bidden en realiseren ons:

Ja, er is angst, maar er hoeft geen haat te zijn.

Ja, er is isolatie, maar er hoeft geen eenzaamheid te zijn.

Ja, er wordt gehamsterd, maar er hoeft geen gierigheid te zijn.

Ja, er is ziekte, maar de ziel hoeft niet te lijden.

Ja, er is zelfs dood, maar er kan altijd een wedergeboorte van liefde zijn.

Word je bewust van de keuzes die je maakt voor je leven nu.

Vandaag: Adem.

Hoor,

achter de fabrieksgeluiden van je paniek, zijn de vogels weer aan het zingen, klaart de hemel op, is de lente in zicht.

En altijd worden we omringd door Liefde.

Open de ramen van je ziel.

En al ben je niet in staat om de ander over het lege plein aan te raken:

Zing.

Richard Hendrick, OFM, 3 maart 2020

Bron: Raad van Kerken

Aangeleverd door Ans Vermeijden